

ΕΤΟΣ 69ον

21 Μαρτίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3538)

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι μία ἀλληλουχία γεγονότων πίστεως, πού ξεκινοῦν ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, φτάνουν μέχρι τήν ἐποχή μας καί δέν θά σταματήσουν στόν χρόνο, καθώς ἡ πορεία μας εἶναι πρὸς τήν αἰωνιότητα. Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει στήν πνευματική της καθημερινότητα τά πρόσωπα πού ἔζησαν τήν πίστη, καθώς αὐτή δέν εἶναι μία ἀφηρημένη ἰδέα ἢ μία σειρά λογικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλά βιώθηκε ἀπό τά πρόσωπα πού συνάντησαν τόν Ἀποκεκαλυμμένο Θεό στή δημιουργία, τήν ἱστορία καί τήν προσδοκία τῶν ἐσχάτων. Τά πρόσωπα αὐτά ὅμως δέν εἶναι αὐτόφωτα. Εἶναι ἐνταγμένα ὀργανικά στήν παράδοση, ἡ ὁποία σαρκώνεται στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία μας. Ἐδῶ ὅλοι μαζί τόν Χριστό καταδεικνύουμε καί διά τοῦ Χριστοῦ σωζόμαστε. Καί ὅποιος πιστεύει στόν Χριστό, γνωρίζει τόν Πατέρα καί φωτίζεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, δηλαδή ὁμολογεῖ τόν Τριαδικό Θεό.

Ὁ θεόπτης καί ὁ λαός του

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στούς συμπατριῶτες του Ἰουδαίους, φέρει ὡς παράδειγμα αὐτῆς τῆς πίστεως τόν θεόπτη Μωυσή, αὐτόν πού ἔβγαλε τούς Ἰουδαίους ἀπό τή δουλεία τῶν Αἰγυπτίων, τούς ὁδήγησε στό πέρασμα, τό Πάσχα τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας, τούς ἔδωσε τόν νόμο, τούς ὁδήγησε πρὸς τή γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Ὁ θεόπτης ὅμως δέν νοεῖται ἐκτός τοῦ λαοῦ του. Μάλιστα, ἡ πίστη τόν ἔκανε συμμετοχοῦ τῶν κακουχιῶν πού πέρασε ὁ λαός στή δουλεία, στήν ἔρημο, στούς πολέμους, στήν πείνα, στή δίψα. Κοινώνησε μαζί τους τή χαρά καί τή λύπη. Καί προτίμησε νά πάρει ἐπάνω του τήν ἀμαρτία τῆς συχνῆς ἀπιστίας τοῦ λαοῦ του, παρά νά τόν ἀφήσει νά πληρώσει γι' αὐτήν. Ἔτσι δέν θέλησε νά εἰσέλθει χωρίς τόν λαό στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Προτίμησε ἀκόμη νά μὴν ἀποκληθεῖ γιός τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραῶ, ἡ ὁποία τόν ἔσωσε ἀπό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. ια΄ 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς Πίστεως

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακοχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγονίσαντο βασιλείας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφηνον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούτους νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεζόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίρσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαιοῖς καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

τό ποτάμι ὅταν ἦταν βρέφος, τὸν μεγάλωσε μέ ὅλα τὰ προνόμια ἐνός πρίγκιπα, τοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νά γίνει ἀξιωματοῦχος στήν Αἴγυπτο, ἀρκεῖ νά ἀπαρνιόταν τούς συμπατριῶτες του, νά ἀλλάξει ταυτότητα καί νά ζήσει τή ζωή του.

Ἡ πίστη ὡς ἔξοδος καί Πάσχα

Αὐτή εἶναι ἡ πίστη. Μία ἔξοδος ἀπό τίς ὑποσχέσεις ἐνός κόσμου χωρὶς Θεό. Μία ἐπιλογή κακουχίας, ἀγώνα, πνευματικῆς πάλης, ἀλλά καί συμπόρευσης μέ ἕναν λαό πού πολλές φορές δέν ξέρει τί ζητᾶ. Μέ συνανθρώπους πού λένε ὅτι πιστεύουν, ἀλλά μεμψιμοιροῦν. Πού ἀρνούνται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἀγάπη στόν συνάνθρωπο, χάρη τῶν δικῶν τους ἰδεῶν καί ἀντιλήψεων. Κυρίως ὅμως ἡ ἄρνηση τοῦ συσχηματισμοῦ μέ ἕναν πολιτισμό πού τὰ προσφέρει ὅλα -δόξα, ἡδονή, ἀναγνώριση, μετοχή στήν ἐξουσία-, ἀρκεῖ νά ἀρνηθοῦμε τὴν ταυτότητά μας: ὅτι κληθήκαμε νά πιστεύουμε, δηλαδή νά ἀγαποῦμε, νά εἴμαστε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, λόγω τῆς πίστεώς του ὁ Μωυσῆς, «ὅταν μεγάλωσε», ἀρνήθηκε νά λέγεται γιὸς τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραώ, ἀλλά προτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρει μαζί μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ παρά νά ἀπολαμβάνει πρόσκαιρη ἀμαρτωλή ζωή, ἐπειδή θεώρησε τήν ταπεινώση πού προεικόνιζε τήν ταπεινώση τοῦ Χριστοῦ ὡς μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπό τούς θησαυρούς τῆς Αἰγύπτου· γιατί ἀπέβλεπε στή (μέλλουσα) ἀνταπόδοση. Καί τί νά μνημονεύσω ἀκόμη; Πραγματικά, δέν θά μοῦ φθάσει ὁ χρόνος ἄν διηγηθῶ περί τοῦ Γεδεών καί τοῦ Βαράκ καί τοῦ Σαμψών καί τοῦ Ἰεφθάε, καί περί τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σαμουὴλ καί τῶν (λοιπῶν) προφητῶν, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσθισαν τή δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστιες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πῆραν πίσω τούς νεκρούς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύμπανο μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωση, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάσταση σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κατσικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, – τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολονότι εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστη στόν Θεό λόγω τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως (περί τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιά ἡμᾶς, γιά νά μή σιωδοῦν, δηλαδή, χωρίς ἡμᾶς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀληθινοί, νά ἀγωνιζόμαστε ἀσκητικά, νά ζήσουμε μέ ἓνα ἀλλιώτικο μέτρο.

Ἡ πίστη εἶναι ἐξορία ἀπό τό πνεῦμα τοῦ κόσμου καί ταξίδι στήν ἔρημο ἐνός Σινᾶ πού ἔχει λίγες παρηγοριές. Ὁ Μωυσῆς ἔκανε οἰκογένεια, μοιράστηκε ὡς ἄνθρωπος αὐτά πού ἡ φύση μᾶς ὀρίζει, ἡσύχασε γιά λίγο, ἀλλά στή συνέχεια ἀνέλαβε μία ἀποστολή νά ἀφήσει ἔξω ὅ,τι δικό του, ὅπως ἔβγαλε τά παπούτσια του ἐνώπιον τῆς φλεγόμενης βάτου. Νά κρατήσῃ μόνο τόν Θεό στήν καρδιά του, ἀνεξαρτήτως κόστους. Νά κοπιάσῃ, νά νικήσῃ κάθε φόβο, κάθε ὀρθολογισμό, ἀλλά καί τή μοναξιά νά εἶναι ὁ μόνος πού γνώριζε τί ὁ Θεός ἤθελε. Ἔτσι κι ἡμεῖς καλούμαστε, χωρίς κατ' ἀνάγκην νά ἀφήσουμε τίς ἀνθρώπινες παρηγοριές, νά

21 Μαρτίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Ανάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων (843).

Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θῶμα πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

Ήχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Απόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40

– Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ)

Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.

κρατήσουμε τόν Θεό στήν καρδιά μας, νά νικήσουμε φόβους καί ὀρθολογισμούς, ἀλλά καί τή μοναξιά νά εἶναι ἡ ζωή μας κάποτε χωρίς συμπαραστάτες. Ὁ Θεός ὅμως ἀκούει καί μᾶς βοηθεῖ νά ζήσουμε τά πάντα ὡς Πάσχα, ὡς πέρασμα στήν ἀληθινή ζωή μαζί του!

Πορεία μέχρι τό τέλος

Ἡ πίστη εἶναι πορεία τελείωσης. Ἀκόμη καί στήν ἡττα τοῦ χρόνου καί τοῦ θανάτου, αὐτός πού πιστεύει, ἀφήνεται στόν Θεό καί τή χάρη του, ὅπως ἔκανε ὁ Μωυσῆς, ἀκόμη κι ἂν ὁ ἀγώνας φαίνεται γιά τόν κόσμο ἀδίκαιωτος. Ἀκόμη κι ἂν ἡ ταφή του γίνεται ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἀκόμη κι ἂν ὁ λόγος του θά λησμονηθεῖ, θά παραποιηθεῖ, ὅπως ὁ μωσαϊκός νόμος ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τόν ἔκαναν τυπολατρία καί διατάξεις γραμματέων, ἡ οὐσία τῆς ζωῆς θά παραμείνει ἀδιάφθορη. Ὁ Χριστός θά δώσει στά πάντα ἕνα νέο περιεχόμενο. Μέ τήν παρουσία του ὅλα θά γίνουν ἀγάπη, ἐλπίδα καί ἀνάσταση.

Ἐορτάζοντας τήν Ὁρθοδοξία, ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι ἡ πίστη περνᾶ ἀπό τά πρόσωπα καί ἄς γίνει ἡ καθεμιά καί ὁ καθένας μας ἕνας τέτοιος κρίκος, μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, συνοδοιπόρος στήν πορεία τῆς Βασιλείας. Εἶναι τό νόημα πού ἀλλάζει τή ζωή μας. Ἄς τό παλέψουμε στήν Ἐκκλησία!

π. Θ.Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr